

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov 1) **E. K.**, bytom M.M. 2) **M. K.**, bytom R. 3) **I.I. K.**, bytom M.M. 4) **A. K.**, bytom M.M. všetci zastúpení JUDr. Máriou Urbanovou, advokátkou, so sídlom v Michalovciach, Okružná č. 112, proti odporkyni **Obec V.**, zastúpenej JUDr. Dušanom Černákom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Námestie Osloboditeľov č. 25, **o nahradenie vôle povinného uzatvoriť s navrhovateľmi dohodu o vydaní nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 14 C 99/2010, o dovolaní navrhovateľov 1) až 4) proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. septembra 2013, sp. zn. 11 Co 295/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľov 1), 2), 3) a 4) **o d m i e t a .**

Navrhovatelia 1), 2), 3) a 4) sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporkyni náhradu trov dovolacieho konania v sume 69,91 Eur k rukám právneho zástupcu JUDr. Dušana Černáka, do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce rozsudkom z 12. apríla 2012, č. k. 14 C 99/2010–88 zamietol návrh navrhovateľov 1) až 4). Navrhovateľov zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy právneho zastúpenia právnemu zástupcovi odporcu vo výške 392,19 Eur. V predmetnom konaní sa navrhovatelia 1) až 4) domáhali, aby súd nahradil vôľu povinného Obec V. a vydáva navrhovateľom 1) až 4) do vlastníctva nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú V., vyčlenené Geometrickým plánom č. X. – To zo dňa 4. januára 1999 overený pod číslom C. dňa 16. apríla 1999 z pôvodných pozemnoknižných parciel zapísaných vo vložkách č. X. X. k. ú. V. a to : parcela č. X. ostatné plochy o výmere 957 m², parcela č. X. – ostatné plochy vo výmere 38 á 70 m² a to tak, že navrhovateľom : E. K. podiel 1/6 celku z označených nehnuteľností, M. K. podiel ½ z celku označených nehnuteľností,

I.. P. K. podiel 1/6 z celku označených nehnuteľností a A... K. podiel 1/6 z celku označených nehnuteľností. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danej veci bolo už raz právoplatne rozhodnuté (§ 159 ods. 3 O.s.p.) rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 17. júna 2009 č. k. 10 C 144/1996-364.

Krajský súd v Košiciach na základe odvolania navrhovateľov 1) až 4) rozsudkom z 25. septembra 2013, sp. zn. 11 Co 295/2012 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, ako aj sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Navrhovateľov zaviazal odporkyňu zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vo výške 66,32 Eur na účet jej právneho zástupcu.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie navrhovatelia 1) až 4). Navrhli rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ako aj rozsudok Okresného súdu Michalovce zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnili ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., tvrdiac, že právny záver odvolacieho súdu je nesprávny z dôvodu, že v danom prípade bola podaná žaloba o nahradenie vôle povinnej – Obce V., teda podali žalobu na plnenie podľa § 80 písm. b/ O.s.p. Nesprávne si osvojil právny záver prvostupňového súdu ak považoval návrh za určovaciu žalobu podľa § 80 písm. c/ O.s.p. Odvolací súd sa riadne nevyporiadal v odôvodnení s aplikáciou § 80 písm. b/ O.s.p., teda že išlo o žalobu na plnenie, pričom nedostatočne alebo vôbec neodôvodnil prečo považuje žalobu za určovaciu. Domáhali sa aj trov dovolacieho konania.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie navrhovateľov odmietnuť a domáhala sa aj trov dovolacieho konania. Namietla, že nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti rozsudku.

Z obsahu dovolania vyplýva, že navrhovateľ napáda rozsudok odvolacieho súdu v plnom rozsahu. Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanovení § 238 O.s.p.

Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali

za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia nezakladajú. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takej vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z vymenovaných väd.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ O.s.p. dovolatelia netvrdili a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

So zreteľom na navrhovateľmi tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012). Keďže navrhovateľmi bol tento dovolací dôvod uplatnený v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd podrobiť napadnutý rozsudok posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporkyne ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyne vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľom 1) až 4), ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Uplatnila si trovy právneho zastúpenia za dva úkony a to prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie vyjadrenia k dovolaniu. Odmenu za právny úkon požadovala vo výške 1/13 výpočtového základu á 61,87 Eur a režijný paušál 1/100 výpočtového základu á 8,04 Eur, spolu 139,82 Eur. Najvyšší súd Slovenskej republiky odporkyne priznal trovy odvolacieho konania v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. (§ 11 ods. 1 písm. a/ a § 16 ods. 3 cit. vyhl.) v rozsahu jedného právneho úkonu a to za spísanie vyjadrenia k dovolaniu vo výške 69,91 Eur (61,87 Eur + 8,04 Eur). Za prevzatie a prípravu zastúpenia úkon právnej služby nepriznal z dôvodu, že tento úkon nie je možné hodnotiť ako účelne vynaložené trovy. Právny zástupca odporkyne túto zastupoval v priebehu celého prvostupňového i druhostupňového konania pred súdmi, preto bol s vecou riadne oboznámený. Pri zastúpení v dovolacom konaní odpadla príprava a to naštudovanie veci a prípadné podanie informácií zo strany odporkyne.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2014

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová